

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.359/2015/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2016. év szeptember hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás vétségének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.XI.8499/2015/4. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2015. év április hó 16. napján kihirdetett 26.B.XI.1167/2014/18. számú ítéletével a vádlottat az ellene lopás vétségének kísérlete (Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b/ pont és bc/ alpont) miatt emelt vád alól felmentette. Egyben megállapította, hogy a vádlott elkövette a lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés kísérletét (Szabs. tv. 177. § (1) bekezdés a/ pont). Ezért őt 30.000,- forint pénzbírsággal sújtotta. Rendelkezett továbbá a pénzbírság befizetésének módjáról, a meg nem fizetés esetén annak szabálysértési elzárásra való átváltoztatásáról, közérdekű munkával való megválthatóságáról, és a bűnjelekről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést bűnösség kimondása, és büntetés kiszabása érdekében.

Az ügyészi fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2015. év október hó 1. napján kelt 24.Bf.XI.8499/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pont, bc/ alpont szerint minősülő lopás vétségének kísérletében. Ezért a vádlottat, mint különös visszaesőt 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtási fokozata börtön, és amelynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a szabadságvesztésből történő feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A másodfokú határozat ellen a vádlott jelentett be fellebbezést, melyet saját maga, illetve utóbb meghatalmazott védője írásban is indokolt. A vádlott kifejtette, hogy állagsérelem nélkül és roncsolás mentesen, szakszerűen eresztette le az üzemanyagot. A vádlott hivatkozott az általa csatolt szakértői véleményben foglaltakra is. A vádlott az elsőfokú bíróság ítéletét tartotta helyesnek, mely szabálysértést állapított meg.

A védő beadványában a vádlott felmentését indítványozta, hibásnak tartva és önmagával ellentétesnek a másodfokú bíróság indokolását. A védő álláspontja szerint a beszerzett szakértői vélemények azt igazolják, hogy a vádlott az üzemanyagot rendeltetésszerűen eresztette le a gépkocsiból, ami kizárja a dolog elleni erőszak megállapítását. Erre tekintettel pedig az elsőfokú ítéletben foglaltakkal egyezően a vádlott felmentésének van helye és a szabálysértés elbírálásának.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta, és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla változtassa meg a másodfokú bíróság döntését, és az elsőfokú határozatnak megfelelően bírálja el az ügyet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1238/2015/1. számú átiratában a vádlotti fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság és a másodfokú bíróság is betartotta az eljárási szabályokat, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, azonban az alapján nem minősítette a vádlott által elkövetett cselekményt a büntetőtörvénynek megfelelően. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tényállása alapvetően teljes és hiánytalan, és az elsőfokú bíróság ezen irányadó tényállásból vont le téves következtetést a vádlotti bűnösség kapcsán, amikor a cselekményt szabálysértésnek minősítette. A fellebbviteli főügyészség egyetértett a másodfokú bíróság határozatával, annak indokolásával, és ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat fenntartotta.

A vádlott utolsó szó jogán fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat, azt, hogy nem követett el bűncselekményt, mivel rendeltetésszerűen szívta le a benzint az üzemanyagtartályból, továbbá más ügyben, de ugyanilyen cselekmény miatt hozott határozatokból idézett, amelyek esetében nem állapították meg terhére a dolog elleni erőszakkal történő elkövetést, azaz nem bűncselekményt, hanem szabálysértést állapítottak meg a terhére.

A védelmi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján a védelmi fellebbezés folytán bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első-, és másodfokú eljárást. Megállapította, hogy mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság betartotta a perrendi szabályokat, az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

A vádlotti beismerés mellett az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok is lehetővé tették a megalapozott tényállás megállapítását, azt fellebbezési támadás nem érte, a másodfokú bíróság azon nem változtatott. Ekként az eljáró bíróságok által megállapított tényállás megalapozott és irányadó a másod-, és harmadfokú eljárásban is.

Harmadfokú eljárásban a megalapozott tényállás köti a harmadfokú bíróságot, bizonyítás felvételére nem kerülhet sor (Be. 388. § (1) és (2) bekezdés).

A másodfokú bíróság ugyanazon tényállásból vont le eltérő jogi következtetést, és állapította meg - szemben az elsőfokú bírósággal - a vádlott bűnösségét lopás vétségének kísérletében. Annak eldöntésénél, hogy a vádlott által megvalósított cselekmény bűncselekmény, avagy csupán szabálysértés azt kellett eldönteni, hogy a szabálysértési értékre elkövetett vádlotti cselekmény dolog elleni erőszakkal elkövetett-e vagy sem.

E kérdés eldöntésénél az ítéltábla a másodfokú bíróság indokolásával értett egyet.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletének indokolásában közölte túlmenően az alábbiakra mutat rá a cselekmény minősítését illetően:

Az üzemanyagrendszer zárt rendszer, amelynek részét képezte a kérdéses gumicső (ügynevezett tömlő betöltőcsőnk). A gumicsövet mindkét végén bilincs rögzíti a további merev, fém részekhez. Ezen rendszer megbontása, a bilincsek eltávolítása csak szükség esetén, szervizelés okán (például helytelen üzemanyag tankolása miatt, tisztítás érdekében, stb.) történik meg. Amennyiben viszont

nem szervizelés, hibaelhárítás okán, hanem az üzemanyag eltulajdonítása (leszívása) érdekében távolítják el a kérdéses bilincset, vagy bilincseket, rendeltetésszerű használatról nem lehet beszélni. Abban az esetben sem, ha a bilincset már valaki eltávolította, mivel csupán a gumicső lehúzása a fém részekről is megbontja a zárt üzemanyagrendszert. A bilincsek általi védelem egyértelműen jelzi, hogy a kérdéses gumicső szervizen kívüli, nem hibaelhárítás miatti eltávolítása (le-felhúzása), nem tekinthető szokásos eljárásnak.

Az a körülmény, hogy a bilincs esetleges hiánya nem okoz feltétlen üzemanyag szivárgást nem szempont a lopás megítélésénél, de a lehetőségét sem zárja ki, ami akár veszélyhelyzetet is teremthet (ez esetben akár súlyosabb bűncselekmény elkövetése is felvetődhet).

Mindezek alapján az üzemanyagrendszer akár állagsérelem nélküli, minimális erő kifejtést igénylő megbontása sem tekintethető rendeltetésszerű használatnak, az ilyen módon történő elkövetés kimeríti a dolog elleni erőszakkal történő elkövetés fogalmát.

A fentiekre is tekintettel az ítélőtábla egyértelműen a másodfokú bíróság álláspontjával értett egyet, azaz a vádlott elkövette a lopás vétségének kísérletét.

A kiszabott büntetés a cselekmény tárgyi súlyának, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességének, illetve az egyéb bűnösségi körülményeknek megfelelő. Csupán azt kell még megjegyezni, hogy a vádlott kifejezetten a szaktudásával, foglalkozásával, autószerelői ismeretével élt vissza a bűncselekmény elkövetésénél, ami további súlyosító körülmény.

A vádlott utolsó szó jogán további hasonló jellegű cselekményeit sorolta (ahol eltérő döntés született) a szabálysértés-bűncselekmény elhatárolását illetően. Ezek, illetve a rendelkezésre álló erkölcsi bizonyítvány alapján meg kell jegyezni, hogy a jövőben - az erre is kiterjedő bizonyítás esetén - alappal vetődhet fel a rendszeres, ilyen jellegű cselekmények elkövetése miatt az üzletszerű elkövetés megállapítása is, amely a dolog elleni erőszak mellett, szintén bűncselekmény szintjére emeli a szabálysértési értékre elkövetett lopási cselekményeket, és amely megalapozhatja az elkövető foglalkozástól való eltiltását is.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2016. év szeptember hó 6. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

. Ölvédy Emese s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.XI.8499/2015/4. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.359/2015/8. számú végzésével a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2016. év szeptember hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő